

פ ר ט י כ ל מ ס' 42/ב'

מישיבת ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה  
ביום ה', י"א באב תשי"ג - 23.7.1953

- נוכח:**
- |                   |               |
|-------------------|---------------|
| היו"ר ד. ס. פרסיץ | ק. כהנא       |
| מ. אונא           | ש. כפרית      |
| ב. אזניה          | י. סמילנסקי   |
| ס. ארם            | ד. נצר        |
| ח. בוגר           | ר. צברי       |
| ז. בן-יעקב        | ש.י. רוזנברג  |
| א. ברמן           | א. רזיאל-נאור |
|                   | א. ריסלט      |

**מוזמנים:** שר החינוך והתרבות ב.צ. דינור  
שר המשפטים פ. רוזן  
פרופ' א. דיגד - מנהל מסד החינוך והתרבות  
גב' סטנר - יועצת משפטית של מסד החינוך והתרבות  
מר ויינש - יועץ משפטי, מסד המשפטים.

**סדר היום:** חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג - 1953.

פ ע י פ 24

**היו"ר ד. ס. פרסיץ:** הניסוח החדש של הסעיף הוא: מנהל או מורה במוסד חינוך רשמי שהועבר בסנת הלימודים תשי"ד במוסד חינוך רשמי אחד למסנהו מחמת הסינויים שחלו או שיחולו לרגל ביצוע חוק זה, לא תשמש העברה זו, לסרות כל הסכם או נוהג אחר, עילה לתביעת פיצויים או תשלום אחר.

**י. סמילנסקי:** נוסח זה מיותר ויכול גם להיות סזיק. עד עתה נעשו העברות של מורים בכל מקרה ומקרה, אבל לא היה ערעור מצד הסתדרות המורים, למשל, על עצם התביעה להעבירו, אלא היה דיון באופן אישי. ציון הדבר בגוף החוק גורם לכך שהסתדרות המורים תצטרך להתנגד לזה. אם תהיה הפייסקה הזו, הענין האישי שהיה קיים, לא יחדל. כל מה שנוגע להעברות יכול ללכת לפי אותו הנוהג הקיים.

**היו"ר ד. ס. פרסיץ:** אני רציתי להוציא את העוקץ מהענין ולכתוב שהדבר ייעשה לגבי סנת תשי"ד. ענין העברות הוא אמנם ענין אישי, כשהוא היה במסדים מקובלים עד עכשיו, אבל כשעצם הכנסת החינוך הממלכתי דורשת מיזוג והעברות, הדבר מקבל צורה אחרת ויכול להטיל עלינו מעמסה שלא נוכל לסאת בה. אם כן מדוע לא נקבל הצעה הסגבילה את הפעולה לקראת סנת הלימודים תשי"ד ותו לא? הסתדרות המורים הרי היתה מוכנה לקבל את הדבר הזה, כי זו היתה אחת מהצעותיה.

**ס. ארם:** אני טציע לכתוב: אין אדם העובר במוסד חינוך רחוק ושמחמת הסינויים שחלו או שיחולו לרגל ביצוע חוק זה יכול להיות מפורסר מעבודתו בסנת הלימודים ללא הודעת פיסורים מוקדמת. כל פיסורים ינהגו בהן לפי חוק הפיסורים והפיצויים המקובל בהסתדרות, בהתאם...

**א. ריסלט:** ענין העברות יהיה אקטואלי לא רק בסנת תשי"ד, וכאן אנחנו קובעים כאילו בסנה הבאה נגמר ענין העברות.

**א. רזיאל-נאור:** אני חושבת שצריך למחוק סעיף זה מטתי סיבות: (א) מפני שאיננו צודק לגבי המורים; (ב) מפני שהוא יסבך את פעולתו של מסד החינוך להבא. אם יהיה צורך בהעברות, ייעטה הדבר כמו עד עכשיו, ותהיינה העברות אינדיבידואליות בהתאם לענין. אי-אפשר ליצור חוק על העברות.

**גב' סטנר:** אתמול התקיימה פגישה בין אנשי מסד החינוך עם הסתדרות המורים, ואחת הטענות היתה, שהם דורשים בכל מקרה הסכמה שלהם להעברה. לא נוכל לפעול פה בצורה כללית, כי יהיה לנו

צורך להעביר מספר ניכר של מורים, בעיקר מנהלים שלא נוכל להמשיך להחזיק באותו מקום. אנחנו מוכנים לתת להם עבודת ניבול, אבל לא באותו בית-ספר ולא דוקא באותו מקום, והיינו רוצים שדבר זה יקבע בטפטרות בחוק לסנה זו. לגבי יתר הסנים יחול חוק מיוחד, שאנחנו מוכינים אותו.

מ. וינינס:

אלמלא הוראה זו היה יוצא שבמקרה שמעבירים סורה ואין מודיעים לו בהודעה מוקדמת, הוא מתפטר בגלל זה ורשאי לקבל מסכורת במסך סנה סלטה כאילו עבד. על כן באה הוראה לומר שאם לצורך הסינויים בטנת הלימודים תסי"ד תחול העברה ולא תהיה למסללה אפטרות לתת הודעה מוקדמת, הסורה יכול לא לעבור ואז ייתכן סיהיה זכאי לפיצויים כמו כל סורה, אבל הטענה שלא הודיעו לו קודם לכן לא תסמס עילה לתביעות נוספות. ההוראה טכוולת לסנת תסי"ד כלכר והצורך בה הוא בגלל העובדה שהדבר בא באופן פתאומי.

ג. אזניה:

אמול הוצע לנו נוסח שהיתה בו תוספת, שלא ידרוש הסורה פיצויים או תשלום אחר אם לא הודיעו לו בזמן. תוספת זו איננה כלולה בנוסח-של היום. דבר זה מוכיח שאין לענין של זמן, של הודעה מוקדמת לגבי העברה, שום מסמעות יוריסטית לפי הנהג הסקובל. כאן כתוב שהעברה לא תסמס עילה לתשלום אחר. אני אינני רוצה לפתור את הדבר הזה באופן סיטוני ולפגוע בזכויות שאינני יודע מה היקפן.

ח. בוגר:

עד עתה החינוך היה מפוצל בכל רשות מקומית. היום מתקינים חינוך מטלתי וצריך להודיע למורים שהם צריכים להיכנס לרשות אחת, וכסם טבתל-אניב אפטר היה להעביר סורה סבית-ספר אחד לשני, כך אפטר לוטר לו סיעבור סקום למקום. אם יש בעייה של דירה וכדומה, זו בעייה איטית צריך לפתור אותה, אבל הוא צריך לעבור. לכן נדמה לי שצריך להכניס סעיף כזה, סידעו הסורים שהם נעטים לעובדי מסרד החינוך, ואין לסורה סועבר רשות לסעון ספטרית אותו במקרה של העברה.

י. סמילנסקי:

נהוג שמעבירים את המורים עם תום טנת הלימודים, במסך החופס הגדול. העברה זו היא כבר לאחר ההודעה. אם כן, מה הועילו חכמים בתקנתם?

א. ריטלט:

גם לפי חוק זה יש סמורה מרגיש את עצמו מקופח, וצריך לתת גם אפטרות לסורה לערער. אי-אפטר שהדבר ייקבע בהוראה אדסיניסטרטיבית בלבד. סאלתי היא, אם לפי חוק זה יש אפטרות של ערער.

סר החינוך והתרבות ג.צ. דינור:

אי-אפטר לסנות כל כך הרבה ולהסאיר הכל כמו שהיה. אם היו שני בתי-ספר: בית ספר כללי ובית-ספר של זרם העובדים ושני המנהלים היו בבחינת שני עברים נצים כל האן; אפטר נצטרך להעביר את שניהם. אנחנו נרצה להכניס רוח טובה. יש זכויות של פרט, בודאי, ויש הסתדרות מורים סקצועית, ואם עוטים אורל היא סוענת ובודקת. אבל גם הסדינה זקוקה לאפוסרופסותה של הכנסת, של החוק. אם אנחנו מדברים בחוק ססטיל חובות רבות כל כך ולא נותנים אפילו רשות בחוק להעביר מורים - פידוש הדבר: תעסו ריפורמה, ובאותה סעה אתם קוטרית את הידים והרגליים.

ד. גצר:

האם קיים חוק שאסור להעביר?

סר החינוך והתרבות ג.צ. דינור:

אתם אינכם יודעים את הפרקטיקה שלנו. יש נוהג, ולא הייתי רוצה סכאן להסיק שאין נוהג. אבל בסנה זו ניפנת סמכות, לסרות כל נוהג אחר ובהעדר הודעה, בכל זמן להעביר. הכוונה רק לסנה זו, וגם אחרי סיתאילו את סדר הלימודים, כי אנחנו עוטים עבודה עצומה. יהיה צורך לחייב מורים מנוסים בעלי ותק ללכת למקומות אחרים. אני חושב שחוק סחייב גם את צבור הסורים. אנחנו צריכים פעם לדעת: הדבר אינו פוגע.

ו. גצר:

לאחר הסברת הסך, אני מבקשת סנדחה את ההצבעה בענין סעיף 24.

ז. צברי:

נניח שמעבירים סורה סבית-ספר תיכון למקום אחר. האם המסרד ישא בכל ההוצאות הנוספות שלו?

סר החינוך והתרבות ג.צ. דינור:

לא.

א. ריטלט: האם השר יתנגד שיהיה כתוב, שמורה שהועבר רשאי לערער על ההחלטה בפני שר החינוך והתרבות?

שר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: טובן שיהיה כתוב.

א. רזיאל-נאור: מהן הערובות שהעברות ללא עילות לא תיעסנה בכדי להיפטר מטיטתו שאיננו רצוי למיטהו? אם יבוא מיטהו ויאמר שמורה פלוני יותר מדי סקוע בפוליטיקה וזו תהיה סיבה מספקת כדי להעביר דוקא אותו, אני רוצה לדעת מהן הערובות שבדברים כאלה לא ייעשו?

שר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: אם סמוגים בתי ספר, ובסקום מסויים יש סנהלים שנלחמו זה בזה, ולטם הרצון הטוב יש להעביר את סניהם, אז פירוש הדבר: זו הפוליטיקה של בית-הספר. אם אנחנו רוצים לפעול במחוסב, מסרתנו להגשים את החוק ככתבו וכלטונו.

הנחלט: סיכום הדיון בסעיף נדחה ליטיבה הבאה.

סעיף 25

א. רזיאל-נאור: אני מציע להוסיף כאן את סעיף 24 בהנחה שיהיה סעיף כזה. אני מתכוון להצעת חבר הכנסת ריטלט ביחס

לאפשרות ערעור.

א. ריטלט: אני מציע לכתוב: "השר רשאי... את הסכומים... וכו'."

א. ריטלט: אני מציע לכתוב: "סכומים המסוררות לו."

א. רזיאל-נאור: אני מציעה לכתוב: "להעביר את הסכומים, באיסור ועדת החינוך של הכנסת."

הצבעות

- א) הצעת חבר הכנסת סמילנסקי - בתקבלה
- ב) ההצעה לסחוק ה"א הידיעה - נדחתה
- ג) הצעת חברת הכנסת רזיאל-נאור - נדחתה.

המתייגות

הנחלט: הצבעה על הסעיף - לאחר סיכום סעיף 24.

סעיף 26

א. ריטלט: מהו הטעם של סעיף זה, המחייב רשות מקומית לקיים מזכיר, מזכירה ופקיד בכל בית-ספר קטן שיט בו סתים-טלט כתות? מדוע לא להסאיר את הנוהג שהיה קיים, שהיה דיטום מרכזי ברשות מקומית וכל אב אמר באיזה בית-ספר הוא בוחר? זה יכול להיות גם בבתי-ספר מסויים, אבל גם ברשות מקומית.

ד. נצר: אני מציעה לכתוב: "קרובים למקום סגוריו". בעיר יש שכמה בתי-ספר קרובים זה לזה. איך יוגדר הדבר במקרה שכמה בתי-ספר נמצאים במרחק שווה ממקום הסגורים? לפעמים קורה שהורים רוצים לסלוח את הילד דוקא לא לבית-הספר הקרוב. צריך להציע שהשר יקבע תקנות, באיזה תנאים טותר להורים לעשות זאת.

א. ריטלט: יש מקרה שטוב מטעמים פידגוגיים להוציא תלמיד מבית-ספר קרוב, וצריך לאפשר העברתו לבית-ספר לא קרוב דוקא. לכן צריך להסאיר פתח לגמיטות.

א. רזיאל-נאור: רוב רטויות החינוך הטקומיות ורוב הרטויות הטקומיות פנו לשר החינוך ובקטו לנמח סעיף זה בצורה אחרת, ובמכתבם לוועדה הם מביאים את הנימוקים. אין כל ספק שיש טטה בנימוקים אלה, ביחוד בערים הגדולות. הדבר הזה פותח פתח לכמה דברים מיותרים לגמרי, וצריך להכניס לכאן גמיטות. לכן הצעתי להתחטב בכך בניטוח.

ס.י. רונזברג:

במע"ף קטן (1) אני מציע לכתוב: "הקרוב  
במקום הקרובים".

ס. ארם:

אם כל בתי הספר הם ברכה שווה, ואמר כל הורה  
סברצונו לשלוח את הילד לבית-הספר הקרוב. אבל  
בכל בית-ספר תהיינה השלמות, ואם בבית-ספר יותר רחוק תהיה השלטה  
יותר קרובה להורה, ייאמר לו שבכל זאת עליו להטליט עם ההשלטה בבית-  
הספר הקרוב דוקא. אני מציע להסמיט זאת ולסמוך על ה"קומון-סנס" של  
ההורה. אי אפשר תמיד לראות רק את הפוסד שאת טובתו אני צריך לדרוש.

ח. בוגר:

יותר טוב שההשלטה תהיה מרוכזת, ואז הרשות  
המקומית לא תחליט בעצמה אלא בהתייעצות עם  
באיי-כח המסדר. ברור סברסויות המקומיות יש המזגנון הנחוץ לכך. לכן אני  
מציע לסר לקבל את ריכוז ההרטה במקום הפיזור.

ב. אזניה:

דברי חבר הכנסת ארם סוכיחים כי יש סכנות אם  
נתיר הליכה חפזית בהסוגים, מפני סרצונו ברור:  
זרמים. אבל הכנסת לא תקבל הצעה שתאמר "שיתרכזו ההורים במקום שיש  
השלטה מסויימת, סותר להורים סמטאים במקום מסוייט לדרוש השלטה  
מסויימת, אבל סיקום לתחיה הריסום ההסוני לפי זה - פירוש הדבר החייאת  
הזרמים. מבחינה זו, אינני רוצה שתינתן אפשרות בחירה במע"ף זה. אני  
עומד על כך שהריסום יהיה בבית-הספר. אשר למקרים הסיוחורים שעמד עליהם  
חבר הכנסת סטילנסקי, הייתי רוצה שתינתן סטכות לסר או לבא-כוחו לאשר  
העברה כזו לאו דוקא לבית הספר הקרוב למקום המגורים. זה דבר  
אינדיבידואלי בהחלט, וזה צריך להינתן.

ס. כפרית:

המדובר בילדים חדשים שנכנסים לבית-הספר,  
ולא על העברה. המדובר במקומות שיש בהם מספר  
בתי-ספר והם קרובים זה לזה. אם כן, אני מציע לכתוב: "במסד חינוך  
סטלכתי או במסד חינוך סטלכתי דתי הקרוב למקום מגוריו, הסר יקבע  
בתקנות מקרים טבהם יורשו ההורים לרסום את ילדיהם במסד שאיננו הקרוב  
למקום מגוריהם".

א. רזיאל-גאנר:

בחוק חינוך חובה היה מע"ף אחד שאמר בטפורט  
שבמקרים סטטעטיים פסיכולוגיים וכו' יש צורך  
בהעברה, יובא הדבר כחסנון. אני מציע סטע"ף דו סה ייכלל בחוק זה  
בתקנות הסדרנו את הדבר הזה.

ב. סטנר:

לפי דווגמות סהביא חבר הכנסת אזניה, זה סתבקט  
גם לגבי ריסום.

א. רזיאל-גאנר:

התיקון סמציעים חברי הכנסת אזניה וסטילנסקי  
סייך לסע"ף 36, וכסנגיע אליו מציע להוסיף זאת.

ס.י. רונזברג:

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: אין זה סע"ף מקרי, אלא אחד היסודות  
של החוק. אנחנו רוצים להוציא את כל  
הטלחמות ססביב לבית-הספר ורוצים לקטר באופן בלתי אסצעי כל יל, סיום  
כניסתו לבית-הספר יהיה חג. אנחנו רוצים שלכל בית-ספר תהיה התחייבות  
יסירה שהיא קבל את הילד. בית הספר הוא התא הראסון, הוא הטלכה. עכסיו  
מדובר ברסויות מקומיות, וכבר נתתי הוראות בקטר לסידור התקנות.  
כל רשות מקומית צריכה לחלק את העיר לאיזורים ולקבוע לכל רחוב את  
בית-הספר המתאים. כן היא צריכה להנהיב כרטיסיה של כל חייבי ביקור  
בבית-הספר וגם ללכת טבית לבית ולדעת את הפרטים האלה. עצם הארגון  
גיתן על-ידי הרשות המקומית, אבל האב צריך לבוא לבית הספר. הרשות  
המקומית יכולה לתכנן את הזמן ותגייט את כל המקידיים שלה, סילכו ויסבו  
בבית-הספר. דימוקרטיה היא, שאדם בר ברחוב מסוייט ובית-הספר שווה  
לכולם. סהו המנהג של הסתדלויות של אנשים שיט להם יד וסט והם מסדרים  
להם בית-ספר טוב? אני מסכים לטה שאמר חבר הכנסת סטילנסקי לגבי העברה  
סטעטיים פידנוגיים, והדבר יקבע בכלליט. הרשות המקומית טארצנת, אבל  
היחס צריך להיות בלתי אטצעי בין האב והילדים ובית-הספר. בכללים  
יקבעו גם התנאים בענין ההשלמות. חינוך טטלכתי בותן מקום לסטלכה,  
לרשות המקומית וגם לבית-הספר, אבל לכל אחד מקום סטלו, סלא לערכב  
את היוצרות. אני עומד על כך שצריך להיות כתוב: "הקרוב למקום מגוריו"  
ססום סזהו פרינציפ. אני מסכים סטע"ף 36 יקבע את הדבר, אבל כאן היסוד

ואין סוג טעם לדברי הרטוריות המקומיות. אני הסברתי להם שזה טטיל עליהן חובות רבות יותר מאשר מקודם, אבל חובות ריאליות.

**היו"ר ש. פרסיץ:** יש טקומות שברשות המקומית יוטב פקיד אחד בלבד, ואין באפשרותה לשחרר אנשים לתפקיד זה. אם הסר אוטר סבתקנות ייכללו כל הדברים שאנשי הרטוריות המקומיות טוענים להם, אפשר לקבל את הדבר הזה.

**א. רימלט:** הסר ניטק את הנסיון הזה בסני טעמים: טעם ראשון, שאני יכול להבינו. אבל הטעם של סגע אינטימי עם בית-הספר איננו טעם, כי אין כל סגע אינטימי עם ההורים באים לבית-הספר לאיזה חדר וטם יוטב איזה פקיד ורוטם את הילד. איננו רואה סום קוטי סדוע אי-אפשר להירטם ברטות סרכזית. אטר לענין הסטיות סההוראות סטיות חינוכיות סיוחדות: צריך רק לסצוא דרך סהדברים לא יסחבו, כי אם נטיל הכל על מסרד החינוך הדבר יכול להיטסך זמן רב. סעיף זה איננו רק לסעה זו. אני יכול להבין את ניטוק הסר הסנה, אבל מה יהיה בעוד טלס טנים?

**היו"ר ש. פרסיץ:** בתקנות ייאטר סגם ברטות חינוך מקוטפת, אם יהיה צורך בכך.

**סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור:** אי-אפשר לכתוב בחוק שהוא יכול להירטם גם כך וגם כך. אם הנסיון יוכיח שהדבר נחוץ, אפשר יהיה להציע תיקון בחוק. לעת עתה יסודרו הענינים בתקנות, כדי סלרטיות המקומיות תינתן אפשרות לפעול. אנחנו רוצים להבטיח את בית הספר ואטר לסטות בענין זה. בודאי, נצטרף לקנוע בתקנות אפשרויות מקסימליות לסידור הענין.

**היו"ר ש. פרסיץ:** אפשר לוטר סהילד נרטם ברטות המקומית לבית הספר הקרוב ביותר למקום סגוריו. מה הקוטי?

**ח. בוגר:** אם אנחנו רוצים לקבל את הסטטיסטיקה, צריך סההורים יבואו למקום סרכזי מקטר לכך. אני סציע סהקבלה תהיה על-ידי הסנהל, אבל ההרטסה תיערך במקום סרכוז.

**היו"ר ש. פרסיץ:** אני סציעה סכסיפטל סעיף 26 יהיה כתוב בדיוק מה סכתוב בסעיף 27: סדרי הריטום וססירת הדו"ח ייקבעו בתקנות. אנחנו יכולים להסדיר את כל הדברים על-ידי תקנות שהטר יתקין בענין זה, ואם אנחנו אוטרים שהטר יקבע תקנות הנוגעות לסדרי הריטום לפי סעיפים אלה - הדבר סתקבל על הדעת.

**מר ויינמ:** מכיון סהתעוררו טאלות נוספות סצריך יהיה לגבהן לקבוע שיטה גטיסה סתאפטר לטר החינוך לאפטר לרטום גם לא בטוסד הקרוב בטקרים סיוחדים, רצוי באמת להוטיף סעיף נפרד אחרי סעיף 26, סיכלול גם מה טעד עכסיו נמצא בסייפטל סעיף 27 ולהוציא מה טנאטר בסעיף 25 וסעיף 26 כדי לכלול הכל בסעיף אחד.

אני סציע לנסח סעיף זה כך: סדרי הריטום לפי סעיף 26, הכללים סלפיהם תקבע רטות חינוך מקומית לכל טוסד חינוך רטמי סכתחום... ושהנאים סבהם טותר יהיה על אף האטרר בסעיף 26 לרטום ילד סלא בטוסד חינוך הקרוב למקום סגוריו - יקבעו בתקנות.

**ס.י. רוזנברג:** כל עניני התקנות צריכים להיות סרכוזים בסעיף אחד, ואינני טבין סדוע לא נכתוב: "כל טוסד חינוך טבו נרטמו תלמידים לפי סעיף 26 ולפי חוק חינוך חובה חייב... וסדרי הריטום יקבעו בתקנות".

**מר ויינמ:** אלה הם דברים טאינם טטנים לגופו של ענין. לא נכון שבסעיף 35 רוכזו כל הדברים הקטורים בתקנות, אלא רק אותן תקנות שלא סדובר בנוטא זה בטעיפים אחרים.

**ס. ארם:** אני סציע לכתוב בסעיף 26(א): "בטוסד חינוך טטלכתי לפי בחירת ההורים, או בטוסד חינוך סטלכתי דתי". אני יכול להוטיף: "לפי תכנית הסלטה זו או אחרת סנרטית בעיניהם". כן אני סציע להטמיט את הטלים: "קרוב למקום הסגורים".

ה צ ב ע ה

הצעת הניסוח של סר ויינס - נתקבלה.  
הצעת חבר הכנסת ארם - נדחתה. - הסתייגות

ס ע י ף 27

=====

א. ריטלט:  
יוצא לפי סעיף זה שהריטום נמצא בבית-הספר.  
השאלה היא: מי אחראי לריטום בבית-הספר.  
האם הטנהל יהיה בזמן הריטום; התהיינה תקנות שיחייבו אותו להיות  
נוכח בזמן הריטום?

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: כן.

ס.י. רוזנברג:  
היועץ המספטי הסביר ס'טוכר ו"רספי" זה היינו  
כך, ועל כן אני מציע למחוק את הסלה "טוכר".

סר ויינס:  
מבחינת ניסוח צריך לדייק ולכתוב: "כל מוסד  
חינוך טוכר", בהתאם למה שכתוב בחוק חינוך  
חובה. אבל מכיון שהדבר מבלבל, אין שום סכנה אם תיסחק הסלה "טוכר".

ה צ ב ע ה

סעיף 27, בתיקון של סחיקת הסלה "טוכר" - נתקבל.

ס ע י ף 28

=====

ה צ ב ע ה

סעיף 28 - נתקבל

ס ע י ף 29

=====

ה צ ב ע ה

סעיף 29 - נתקבל

סעיפים 30 - 31

=====

א. רוזאל-נאור:  
לפי דעתי צריך להפוך את סדר המספטים האחרונים  
שבסעיף 31.

היו"ר ס. פרסיץ:  
למה צריך היה לחלק את סני הסעיפים האלה?  
הדבר הזה טטעה, וחוז' מזה למה צריך היה לכתוב:  
"אם לא נקבע להלן אחרת" זאת אומרת רק בסעיף זה, או יש עוד טטהו?

סעיף 32 הוא אחר. סר ויינס:

א. רוזאל-נאור:  
סה פירוס: עלה מספר התלמידים? לפי סה סודדים  
את מספר התלמידים?

ז. בן-יעקב:  
סי הם העודפים? - אחרונים, או לפי איזור בחירה?

ס.י. רוזנברג:  
אם אנחנו מוחקים את סעיף 30 בכלל, האם פירוס  
הדבר שתלמיד טנרטם במוסד חינוך לפי סעיף  
26 לא צריך לבקר באותו מוסד חינוך? האם סעיף 30 אינו מבטל את  
האפשרות של קביעת הוראות בתקנות לגבי סקרים מיוחדים?

י. סמילנסקי:  
אם התלמידים נכנסו לכתה ובמסך הסגה התברר  
סרצוי להפריד ביניהם - האם הדבר אפשרי?

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: בסעיף 35(5) נקבע הדבר. העברה  
כוללת גם אמצע הטנה.

טר נייגט: מבחינת הספקות של חברי הועדה נתברר לי  
שאפשר ורצוי לאחד את הסעיפים 30 ו-31, וכן  
גם למחוק את הטלים: אם לא נקבע להלן אחרת. בסעיף 35(5) אני מציע  
לכתוב: "סדרי העברת ילד טמוסד חינוכי אחד לטמוסד חינוכי אחר", וזה  
עונה לסאלתו של חבר הכנסת סמילנסקי.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות הוחלט: א) סעיפים 30 ו-31 יהיו סעיף אחד.  
ב) תיטחק המיפא של סעיף 30.  
ג) יטונה סדר המטפטים האחרונים בסעיף 31.

ס ע י ף 32  
=====

ה צ ב ע ה

סעיף 32 - - נתקבל.

ס ע י ף 33  
=====

ה צ ב ע ה

סעיף 33 - - נתקבל  
הסתייגות לחבר הכנסת ארט המציע למחוק את הסעיף

ס ע י ף 34  
=====

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: החוק הוא חוק חינוך מטלכתי ודן  
על חינוך יסודי, אבל יש בתי-סדרט  
לטורים, יש גנים, בתי ספר מקצועיים וחקלאיים והסר רטאי לצוות כי  
הוראות חוק זה - כולן או טקצתן - יחולו על טוסד חינוך טאינו טלסד  
טניתן בו חינוך יסודי. צו טניתן לפי סעיף זה יפורטט ב"רטוטות".  
חוק חינוך מטלכתי נותן אפטרות לטר להטמטט בחוק זה ולהרחיכו על  
טוסדות אחרים.

א. ברטו: אנו מציעים למחוק את סעיף 34. טספיק הטינוי  
בקטר לבתי הספר היטוטניים, ואין להרחיכ את הדבר.

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: פירוש הדבר טאני צריך לפרטט את הצד  
אחרי טאינוועץ בועד החינוך.

ט. ארט: אני מציע למחוק את הסעיף הזה.

ט. אונגא: אני מטכים טיש אפטרות לכלול, אבל נדמה לי  
טהנוטח יותר מדי כללי. איפה כאן הטייג טאי-  
אפטר לצוות טמוסד דתי יעבור? על כן אני מציע להוסיף: "ובלבד... וכו".

סר נייגט: חוק זה טפריד בפירוטט בין חינוך דתי ולא דתי.

ט. י. רוננברג: לא אטנגד לסעיף זה, אם יהיה ברור כנגד טה  
הוא טכוון. טתקבל הרוטט טהדבר חל על כל  
טוסד. צריכה להיות איך טהיא הגבלה.

סר החינוך והתרבות ב.צ. דינור: אם נקבע טכל בית-ספר צריך לחנך  
לאהבת הטדינה ולנאטנות לטדינה, אני חוטט  
טאני יכול לצוות טהוראה זו תחול על כל בית ספר - כולט או טקצתט.  
אבל אין פה הוראות טמטירות לי להפוך את הקערה על פיה, ובטקום  
חקלאות ללסד, לטטל, ריקוד. טלבד זאת, בכל התקנות אני צריך  
להינוועץ בחברי ועד החינוך.

י. סמילנסקי:  
סעיף 34 הוא סעיף קטה, כסום שהוא סתמי  
סאד ודרך אנב בא לפתור בעיות אשר מצריכות,  
לפי דעתי, חוק מיוחד. יש פה שאלות רבות וצריך בהסברה, ולא נוכל  
לעסות זאת על רגל אחת.

סר החינוך והתרבות ב.צ. דיגור: חבר הכנסת סמילנסקי אמר שהסעיף  
מרחיב יתר על המידה, וחברי הועדה  
אמרו שלענינים אלה נחוץ חוק אחר. אני מציע לכתוב כך: "הסר רטאי  
לצוות כי...". יחולו גם על סוסד חינוך המוחזק על-ידי המדינה, סאינו  
סוסד שניתן בו חינוך יסודי". הכוונה לסמינרים, למסל, המוחזקים  
על-ידי המדינה.

היטיבה נבעלה בטעה 11.05  
היטיבה הבאה - ביום ב', 27.7.53 בטעה 14.00

-----